

Lovgivning med en Lovgivning, som efter min Opfattelse bedre plejer det Formaal: hurtigst at naa ud i frie Tilstande, som Venstre har paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen spurgte, hvorfor Bestemmelsen om, at Valgene til Nævnene, der nu skulde finde Sted i Juli, skal udsættes, er medtaget. Derom er der givet al fornøden Oplysning i Bemærkningerne til Lovforslaget. Grunden er den ganske simple, at man ikke har ment det ønskeligt at foretage disse Nyvalg, idet man haaber, at Nævntiden allerede fra det Tidspunkt, da en ny Lovgivning etableres, kan bringes til Ophør, og vi har alt-saa det Haab, at det skulde kunne ske fra den 1. December.

I det hele taget maa man altsaa se paa dette Lovforslag som et Udtryk for en Villighed til at lade de bestaaende Tilstande, hvor det er ubetinget nødvendigt, og hvor man maa erkende deres afgørende Betydning, vedvare indtil det Tidspunkt, da man skaber nye gennem en ændret og en principielt ændret Lovgivning paa dette Omraade. Det er i Belysning deraf, man maa se Bestemmelserne baade i § 1 og § 2, og jeg maa tilføje, at det er kun med det Formaal at fremme denne Betragtning, man kan paa-regne min Medvirken til Forlængelse af de hidtil paa Boliglovgivningens Omraade gældende Restriktioner.

Jeg maa derfor sige, at den Modtagelse, dette Lovforslag har faaet fra de tre Partiers Side, er en saadan, at jeg vel neppe tør forvente, at der ud af dette Forsøg paa at hjælpe de enkelte Købstæder, hvor Trangen maaske er størst, kommer noget positivt Resultat. Jeg kan jo tænke mig efter Udtalelser, her er faldet, at man ønsker at henvise Lovforslaget til Behandling i et Udvalg, og saa delte som Opfattelserne er i denne Sag, saa langt som de tre Partiers Opfattelse ligger fra min, tør jeg ikke vente af denne Udvalgsbehandling et saadant Resultat, at denne Lovgivning med Hensyn til Tilflytningsbestemmelserne kan faa nogen som helst Betydning i den kommende Tid.

Jeg maa sige for mit personlige Vedkommende, at jeg vil græde tørre Taarer derover, fordi jeg nu er — og har været, saa-lange Overvejelserne har staaet paa i denne Sag — af den Opfattelse, at om end der kan opstaa Vanskeligheder, bliver de sikkert

ikke større, end at det vil være muligt at overvinde dem. Paa den anden Side har jeg ment, at der heller ikke vilde ske nogen større Ulykke ved, at man søgte at raade Bod paa disse Vanskeligheder der, hvor de maatte vise sig faretruende, ved en saadan kortere Forlængelse som Led i et forberedende Arbejde til en Afvikling af hele Sagen. Men jeg forstaaer, at det ønsker de Herrer ikke, og det maa de Herrer jo om selv. Det Ansvar kan man saa tage og fordele sig imellem, ligesom det nu er rimeligt, at det sker. Jeg vil, som sagt, for mit Vedkommende ret interesseløs se til og med tørre Øjne græde over, at denne Sag be-graves i et Udvalg, hvad der jo vil ske, naar dens Gennemførelse ikke finder Sted inden 1. Maj.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Efter den varme Interesse for Rigsdagens Værdighed, som den højt-ærede Minister ved tidligere Lejligheder under Udfoldelse af opsparerede pædagogiske Evner har vist her i Tinget, havde jeg jo haabet at være i nøje Overensstemmelse med ham, naar jeg i al Beskedenhed gjorde et Forsøg paa at virke i samme Retning ved den Udtalelse, jeg fremsatte i Gaar. Jeg har nu forstaaet, at det ikke er Til-fældet, at Ministeren tværtimod synes at være blevet noget ilde berørt deraf. (*Inden-riksministeren* [Kragh]: Paa ingen Maade!) Naa, det glæder mig, at jeg har misforstaaet den, forekommer det mig, lidt bitre Tone i den højtærede Ministers Udtalelser, som for-anledigede ham til at sige Ting, som fore-kom mig mindre vel overvejede. Den højt-ærede Minister sagde, at den Tid, Rigsdagen havde til Overvejelse, forlænges ikke. Nej, det gør den ikke, men den Tid, Rigsdagen havde til at overveje, hvorledes den vilde stille sig, inden den tog sin Stilling ved første Behandling, er forlænget, og det var det, vi ønskede. Den højtærede Minister sagde, at i Gaar skulde Forretningsordenen gælde, og det skulde den ikke i Dag. Jeg tillader mig at bringe i Erindring, at jeg allerede i Gaar paa mit Partis Vegne meddelte vort Samtykke til, at man satte sig ud over Forretningsordenen. Jeg sagde allerede i Gaar, at vi ikke havde noget imod, at